

רע"פ 6160/18 - רפאל מרואני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6160/18

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

ה המבקש:

רפאל מרואני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בירושלים (השופט ע' שחם, השופטת ע' זינגר, והשופט א' אברבנאל) בעפ"ג 11425-08-18 מיום 9.8.2018

9.8.2018

בשם המבקש:

עו"ד מנחם שטאובר; עו"ד מוטי אייזס

ההחלטה

1. בקשה רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בירושלים (השופט ע' שחם, השופטת ע' זינגר, והשופט א' אברבנאל) בעפ"ג 11425-08-18 מיום 9.8.2018, במסגרת התקבל ערעור המשיב על קולות העונש אשר הושת על המבקש בגזר דין של בית משפט השלום בירושלים (השופט ש' הרבסט) בת"פ 42399-09-16 ות"פ 13939-01-18 שנדרנו במאוחד ביום 1.7.2018.

2. ביום 8.5.2018 המבקש הורשע בבית משפט השלום, על פי הודהתו, בשורת עבירות שייחסו לו במסגרת

עמוד 1

שני כתבי אישום שונים אשר נדונו במאוחذ.

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 42399-09-16 (להלן: כתב האישום הראשון), במהלך שנת 2016 מכר המבוקש סמ מסוג קניבוס לשוטר באربعה מועדים שונים, בכמות כוללת של 29.05 גרם ובתמורה לסכום מצטבר של 2500 ש"ח.

עוד מתואר בכתב האישום כי בשלושה מועדים נוספים מכר המבוקש סמ מסוג חשש לאזרח, במשקל של כגרם אחד בכל מועד, וזאת בתמורה לסכום מצטבר של 300 ש"ח.

בשל האמור לעיל המבוקש הורשע בעבירות של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים).

4. על פי עובדות כתב האישום בת"פ 13939-01-18 (להלן: כתב האישום השני), ביום 25.12.2017 בשעה 19:45 לערך, שהוא המבוקש בדירה ברחוב רשי"ז 77 בירושלים (להלן: הדירה) – שאotta שכר מבעליה – יחד עם שני אחרים.

כמתואר באישום 5 בכתב האישום השני, במהלך חיפוש בדירה נמצאו סמים מסוג קניבוס וחשש במשקל כולל של 637.49 גרם וכן כסף מזומן בסך 19,970 ש"ח במקומות שונים בדירה ומשכך צוין כי המבוקש "הרשאה" להשתמש בדירה לשם שימוש باسم מסוכן, מכירתו או עשיית עסקה אחרת בו.

כעולה מאישום 6 בכתב אישום זה, במסגרת ההליך הפלילי שבכתב האישום הראשון נקבע כי המבוקש ישאה במעצר בית מלא ומפוקח בבית דודתו ברמת גן. ביום 4.1.2017 נקבע כי יעבור למעצר בית מלא ומפוקח בבית הוריו ברחוב אליעזרי 3 בשכונת ביתogan בירושלים, כאשר נתנה לו אפשרות ליציאה יומיית בין השעות 17:00-21:00 כשהוא מלאה על ידי אחד מהוריו. בהמשך, ביום 3.7.2017 נקבע כי המבוקש יותר במעצר בית, אך הוא יוכל לצאת מביתו בכל עת בלבדו אחד מהוריו.

ביום 25.12.2017, בשעה 19:45 לערך, שהוא המבוקש בדירה כאמור ללא נוכחות אחד מהוריו.

בגון האמור בכתב אישום זה, הורשע המבוקש בעבירות של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; החזקת חצרים לעישון או הכנה או מכירת סם, לפי סעיפים 9(א) ו-9(ד) לפקודת הסמים המסוכנים; החזקה בסמים שלא למטרת שימוש עצמי לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים + סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

5. בגזר-הדין מיום 1.7.2018 קבע בית משפט השלום את מתחם הענישה ההולם ביחס לעבירות בהן הורשע

המבקש במסגרת כתב האישום הראשון בין 6 ל-18 חודשים מאסר בפועל; ואת מתחם העונשה ההולם ביחס לעבירות בהן הורשע במסגרת כתב האישום השני בין מספר חודשים מאסר, שיכל וירצוז בעבודות שירות, לבין 10 חודשים מאסר בפועל.

בית משפט השלום שקל ל��לא את מכלול נסיבות ביצוע המיעשים ונסיבות האישיות של המבקש, בכלל זה הודהתו; גלו הצעיר; נטילת האחריות על מעשיו; וכן שהייתה במעצר בית משפט 17 חודשים ובמעצר מאחורי סוג וברית משך שבעה חודשים. מנגד, נסקלה לחומרה העובדה כי המבקש הוסיף לבצע עבירות בעת שההlixir בכתב האישום הראשון היה תלוי ועומד.

בנסיבות אלו, סבר בית משפט השלום כי יש לגוזר על המבקש "תוספת מתונה" של מאסר על ימי מעצרו, לצד העונשה הנלוות, והשיט עליו 10 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו; ארבעה חודשים מאסר על תנאי; קנס בסך 6000 ש"ח או 60 ימי מאסר תמורה; וכן שישה חודשים פסילה מלאהזקיק בראשון נהיגה, על תנאי למשך שנתיים.

המשיבה ערערה על גזר הדין לבית משפט כאמור קמא על קולת העונש, בטענה כי העונש אינו משקף את חומרת העבירות בהן הורשע וכי הוא חריג מדיניות העונשה הנהוגת.

6. בפסק דין מיום 2018.8.9. קיבל בית המשפט המחוזי בירושלים את ערעור המשיבה, בקבועו כי העונש שהושת על המבקש סוטה באופן משמעותי העונשה הראויה והמקובלת בעבירותים בהן הורשע. זאת במיוחד לנוכח העבירות שביצע המבקש, כפי שאלה פורטו בכתב האישום השני, בעת שההlixir בענינו בכתב האישום הראשון היה תלוי ועומד.

במסגרת זו סマー בית משפט קמא את ידיו על החלטת בית משפט השלום לקבוע מתחם עונשה אחד לעבירות שייחסו למבקש בכתב האישום הראשון, ומתחם עונשה נפרד לעבירות שייחסו לו בכתב האישום השני.

לנוכח האמור, לאחר שבית המשפט המחוזיבחן את מכלול השיקולים שבאו בפני בית משפט השלום, וכן את טיעוני המבקש בפניו קיבל את ערעור המשיבה באופן שעונשו של המבקש בשל הרשעתו בשני כתבי האישום והוא 17 חודשים מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו תחת העונש שנקבע על ידי בית משפט השלום.

מכאן הבקשה שלפניי.

7. בבקשתו טוען המבקש כי בית משפט קמא שגה ב"חישוב העונש" בגין העבירות שייחסו לו במסגרת כתב האישום הראשון. שגיאה זו לטעםנו נובעת מכך שהוא בפועל של מתחמי עונשה שונים לעבירות הסחר בסמים.

לשיטת המבקש, כאשר מדובר בקביעת מתחם עונשה בסוגה במידה קייזונית מדיניות העונשה הנהוגת, צריך היה בית משפט קמא לנמק מה המתחם הראוי. הידררה של הנמקה זו בפסק הדין מצדיקה לטעמו התערבותו של בית

לבסוף טוען המבוקש כי בית משפט קמא לא נתן משקל מספק לשיקולי שיקומו, ואילו היה מתחשב בסיכון השיקום, לא היה מתערב בגזר הדין של בית משפט השלום.

.8. דין הבקשה להידחות.

.9. הלכה היא כי בית המשפט לא יעתיר לבקשת רשות ערעור, אלא אם הבקשה מעלה שאלה משפטית עקרונית, החורגת מעניינו הפרטיו של המבוקש, או אם מתעוררים בנסיבות העניין שיקולי צדק "חוודים", לרבות חשש מעוות דין.

יתירה מכך, בבקשת רשות ערעור הנוסובה על חומרת העונש בלבד לא תתקבל אלא במקרים של טעות מהותית וboltut בגזר הדין, או כאשר העונש שהוטל חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות.

הבקשה שלפניי אינה נמנית על במקרים חריגים אלו, וכי בכך כדי להביא לדוחיתה.

.10. מעבר לנדרש אצין כי טענתו המרכזית של המבוקש, לפיה שינה בית משפט קמא את מתחם הענישה מבילן נמוך, אין לה על מה לסמן.

בית המשפט המחויז התעורר בעונש הכלול שהושת על המבוקש, וזאת במסגרת מתחם הענישה כפי שנקבע בבית משפט השלום. כפי שניתן ללמידה מפסק דין של בית משפט קמא, לא נעשה כל שינוי במתחם הענישה, וטענת המבוקש כי בוצעה "שגגת חישוב" כלשונו נטעה בעלמא.

מעיוון בפסק דין של בית המשפט המחויז ניתן ללמידה על ההנחה שבבסיס התערבותו בעונש אשר נוצר על המבוקש בשל החומרה המיוחדת שיש לראות בעבירות שיחסו לו במסגרת כתוב האישום השני. מעיוון בנסיבות המתוארכות בכתב האישום הראשון והשני, והעבירות בהן הורשע המבוקש, אזי לא ניתן לומר כי בית המשפט המחויז סטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה המקובלת, ואף ניתן לומר כי הקל עם המבוקש.

יתירה מזו, משבית משפט קמא לא שינה את מתחם הענישה, אלא רק החמיר את העונש במסגרתו, הרי שטענת המבוקש על היעדר ההנחה תלואה על בלימה. בית משפט קמא פירט בהרחבה את השיקולים השונים את קביעתו בדבר החמרת עונשו של המבוקש, ואני רואה צורך להוסיף על כך.

לבסוף, אין בדי לקבל את טענות המבוקש לפיהן בית משפט קמא לא נתן משקל מספק לשיקולי שיקומו של המבוקש. טענות אלו כבר נטען ונדנו בבית משפט קמא, אשר הקפיד לתת משקל לכל הנסיבות המבלות שנמננו

בבקשה שלפנינו, ובינהן גם להתרשםותו של שירות המבחן בתסקירות משלים מיום 25.6.2018 ורצון המבקש לננה אורה חיים נורטביב, ואף ציין כי שיקולים אלו עמדו לזכותו בגיןת העונש.

.11 אשר על כן, הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, כ"ה באלו התשע"ח (5.9.2018).

שפט